

Bertrand Cosnet

Djevica s vrlinama: prolazna blagost

Ovaj rad preispituje rijetku ikonografsku temu - **Djevica okružena vrlinama** - koja je doživjela procvat u središnjoj Italiji tijekom druge polovice 14. stoljeća kod prosjačkih redova. Temu su u prvom redu razvili franjevci i augustinci, a pojavljivala se na slikama namijenjenima osobnoj pobožnosti, poput diptiha kojeg je naslikao Giotto ili njegova radionica između 1315. i 1320., a čiji se dijelovi nalaze u Musée des Beaux-Arts u Strasbourgu i u jednoj privatnoj zbirci, te na poliptisima, poput onog Giovannija del Bionda iz 1379. naslikanog za kapelu Rinuccini u sakristiji crkve Santa Croce u Firenci. Dva su osnovna načina oblikovanja teme: **personifikacije teoloških vrlina i/ili njihovi glavni atributi u rukama prikazani su u podnožju prijestolja Djevice ili lebde oko Djevice**. Vrlinama je namijenjen trostruki zadatak: one su posrednice između Djevice i vjernika umjesto svetaca, one predstavljaju osobine i moralne vrijednosti Majke Kristove i one pokazuju plod njenih zasluga, drugim riječima njezina Sina obećana za žrtvu. U radu se nastoji ući u trag počecima ove ikonografije povezivanjem s teološkim temeljima, osobito tekstovima franjevaca sv. Bonaventure i sv. Augustina, čija razmišljanja prožimaju cijeli srednji vijek. **Snažnije zanimanje za temu javlja se i s redom pustinjaka**. Rad, također, pomno propituje ulogu tih slika i odnosa koje imaju sa svojim primateljima, vraćajući ih u njihov izvorni figurativni kontekst.

Prijevod s francuskoga: Barbara Španjol-Pandelo